

GŁOGOTAĆ (1) *vb impf*

3 sg m *praet* gł(o)gotął.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Krakać, gulgotać (o głosie ptaków): Ná wirzchu Orzeł biały w pierfiach Lilie miał/ Gdzie Krol ízedł obracał sie/ íkrzydły iák żywy chwiał/ Kłániáiąc sie głogotał/ ízczeńliwie winfzuiąc/ Wefcia tego/ Sármaćką wdzięczność okázuiąc. *StryjWjaz C.*

Cf [**GOGOTAĆ**]

ZZa